



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

24 ноември 2015 година *

„Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „WESTERN GOLD“ — По-ранни национални, общностна и международна словни марки „WeserGold“, „Wesergold“ и „WESERGOLD“ — Относително основание за отказ — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Решение по жалбата — Член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009 — Задължение за мотивиране — Право на изслушване — Член 75 от Регламент № 207/2009“

По дело T-278/10 RENV

riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG (по-рано Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG), установено в Ринтелн (Германия), за което се явяват Т. Melchert, Р. Goldenbaum и I. Rohr, avocats,

жалбоподател,

срещу

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явяват първоначално А. Pohlmann, впоследствие S. Hanne, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд, е

Lidl Stiftung & Co. KG, установено в Некарзулм (Германия), за което се явяват А. Marx и М. Wolter, avocats,

с предмет жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 24 март 2010 г. (преписка R 770/2009-1) относно производство по възражение между Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG и Lidl Stiftung & Co. KG,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: М. Е. Martins Ribeiro (докладчик), председател, S. Gervasoni и L. Madise, съдии,

секретар: J. Weychert, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 15 април 2015 г.,

* Език на производството: немски.

постанови настоящото

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 На 23 август 2006 г. встъпилата страна, Lidl Stiftung & Co. Srl, подава заявка за регистрация на марка на Общността в Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) на основание на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146), изменен (заменен с Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).
- 2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „WESTERN GOLD“.
- 3 Стоките, за които е поискана регистрацията на марката, спадат към клас 33 по смисъла на ревизираната и изменена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. и отговарят на следното описание: „Спиртни напитки, и по-специално уиски“.
- 4 Заявката за регистрация на марката на Общността е публикувана в Бюлетин на марките на Общността № 3/2007 от 22 януари 2007 г.
- 5 На 14 март 2007 г. Wesergold Getränkeindustrie GmbH & Co. KG, чийто правопреемник е жалбоподателят — riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG, подава възражение на основание член 42 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 41 от Регламент № 207/2009) срещу регистрацията на заявената марка за стоките, посочени в точка 3 по-горе.
- 6 Възражението е основано на различни по-ранни марки.
- 7 Първата посочена по-ранна марка е словна марка на Общността „WeserGold“, депозирана на 3 януари 2003 г. и регистрирана на 2 март 2005 г. под номер 2994739 за стоки от класове 29, 31 и 32, които стоки отговарят за всеки от тези класове на следното описание:
 - клас 29: „Консервирани, сушени и сготвени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, плодови сосове; млечни произведения, а именно напитки на основата на кисело мляко, съставени предимно от кисело мляко, но и от плодове или зеленчуков сок“,
 - клас 31: „Пресни плодове“,
 - клас 32: „Минерални и газирани води; други безалкохолни напитки, а именно лимонада, сода и кола; плодови сокове, напитки на плодова основа, зеленчукови сокове и напитки на зеленчукова основа; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“.
- 8 Втората посочена по-ранна марка е германската словна марка „WeserGold“, депозирана на 26 ноември 2002 г. и регистрирана на 27 февруари 2003 г. под номер 30257995 за стоки от класове 29, 31 и 32, които стоки отговарят за всеки от тези класове на следното описание:
 - клас 29: „Консервирани, сушени и сготвени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, пюрета; млечни произведения, а именно напитки на основата на кисело мляко, съставени предимно от кисело мляко, но и от плодове или зеленчуков сок“,

- клас 31: „Пресни плодове“,
 - клас 32: „Минерални и газирани води; други безалкохолни напитки, а именно лимонада, сода и кола; плодови сокове, напитки на плодова основа, зеленчукови сокове и напитки на зеленчукова основа; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“.
- 9 Третата посочена по-ранна марка е международна словна марка № 801149 „Wesergold“, депозирана на 13 март 2003 г. с действие в Чешката република, Дания, Испания, Франция, Италия, Унгария, Австрия, Полша, Португалия, Словения, Швеция, Обединеното кралство и страните от Бенелюкс, за стоки от класове 29, 31, 32, които стоки отговарят за всеки от тези класове на следното описание:
- клас 29: „Консервирани, сушени и стотвени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, пюре; млечни произведения, а именно напитки на основата на кисело мляко, съставени предимно от кисело мляко, но и от плодове или зеленчуков сок“,
 - клас 31: „Пресни плодове“,
 - клас 32: „Минерални и газирани води; други безалкохолни напитки, а именно лимонада, сода и кола; плодови сокове, напитки на плодова основа, зеленчукови сокове и напитки на зеленчукова основа; сиропи и други препарати за приготвяне на напитки“.
- 10 Четвъртата посочена по-ранна марка е германска словна марка „WESERGOLD“, депозирана на 12 юни 1970 г. и регистрирана на 16 февруари 1973 г. под номер 902472, подновена на 13 юни 2000 г. за стоки от клас 32, които стоки отговарят на следното описание: „Сайдери, лимонади, минерални води, зеленчукови сокове като напитки, плодови сокове“.
- 11 Петата посочена по-ранна марка е полска словна марка „WESERGOLD“, депозирана на 26 юни 1996 г. и регистрирана на 11 май 1999 г. под номер 161413 за стоки от клас 32, които стоки отговарят на следното описание: „Минерални и изворни води; трапезни води, безалкохолни напитки; плодови сокове, плодови нектари, плодови сиропи, зеленчукови сокове, зеленчукови нектари, разхладителни напитки, напитки на базата на плодови сокове, лимонади, газирани напитки, минерални напитки, студени чайове, ароматизирани минерални води, минерални води с добавени плодови сокове — всички посочени напитки и като диетични препарати за немедицински цели“.
- 12 В подкрепа на възражението е изтъкнато основанието по член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009).
- 13 На 11 юни 2009 г. отделът по споровете уважава възражението и отхвърля искането за регистрация на марката на Общността. По съображения за процесуална икономия отделът по споровете преценява възражението само от гледна точка на по-ранната словна марка на Общността, за която не е било изискано да се доказва реално използване.
- 14 На 13 юли 2009 г. на основание членове 58—64 от Регламент № 207/2009 встъпилата страна обжалва пред СХВП решението на отдела по споровете.
- 15 С Решение от 24 март 2010 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) първи апелативен състав на СХВП уважава жалбата и отменя решението на отдела по споровете. Апелативният състав приема, че съответните потребители са широкият кръг потребители от Европейския съюз. Стоките, до които се отнася заявената марка, са от клас 33, а именно „спиртни напитки, и по-специално уиски“, и не са сходни със стоките от класове 29 и 31, до които се отнасят по-ранните марки (точки 20 и 21 от обжалваното решение). Има малка степен на сходство между стоките от клас 33, до които се отнася заявената марка, и стоките от клас 32, до които

се отнасят по-ранните марки (точки 22—28 от обжалваното решение). Конфликтните знаци имат средна степен на визуално (точка 33 от обжалваното решение) и фонетично (точка 34 от обжалваното решение) сходство, но са концептуално различни (точки 35—37 от обжалваното решение). Що се отнася до отличителния характер на по-ранните марки, апелативният състав по същество приема, че той е малко под средния поради наличието на думата „gold“, която има слаб отличителен характер (точки 38—40 от обжалваното решение). Накрая, апелативният състав посочва, че претеглянето на всички обстоятелства в настоящия случай с оглед на преценката на вероятността от объркване води до заключението, че не е налице вероятност от объркване между конфликтните знаци (точки 41—47 от обжалваното решение).

Производство пред Общия съд и пред Съда

- 16 На 21 юни 2010 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на обжалваното решение поради нарушение на член 8, параграф 1, буква б), член 64, член 75, второ изречение, и при условията на евентуалност, на член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009.
- 17 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 27 юни 2012 г.
- 18 С решение от 21 септември 2012 г., Wesergold Getränkeindustrie/CXВП — Lidl Stiftung (WESTERN GOLD) (T-278/10, Сб., наричано по-нататък „решението на Общия съд“, EU:T:2012:459), Общият съд отменя обжалваното решение и осъжда CXВП да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и съдебните разноски на жалбоподателя, като встъпилата страна трябва да понесе направените от нея съдебни разноски.
- 19 За да се произнесе в този смисъл, Общият съд разглежда първото основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, и не се произнася по оставилите три основания, посочени от жалбоподателя. След като в точка 58 от решението си констатира, че въпреки тяхното визуално и фонетично сходство, конфликтните знаци са различни като цяло, поради наличието на значими концептуални различия, в точки 72, 82 и 83 от посоченото решение Общият съд критикува апелативния състав най-напред за това, че е счел, че жалбоподателят не се е позовал на засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки, по-нататък, за това, че в резултат на тази грешка апелативният състав е пропуснал да разгледа фактор, който потенциално може да бъде релевантен за общата преценка за наличие на вероятност от объркване между заявената марка и по-ранните марки, и накрая, за това, че в резултат на този пропуск апелативният състав е допуснал съществено процесуално нарушение, налагащо отмяната на обжалваното решение.
- 20 На 4 декември 2012 г. CXВП подава в секретариата на Съда жалба срещу решението на Общия съд с искане Съдът да отмени това решение.
- 21 С решение от 23 януари 2014 г., CXВП/riha WeserGold Getränke (C-558/12 P, Сб., наричано по-нататък „решението на Съда в производството по обжалване“, EU:C:2014:22), Съдът отменя решението на Общия съд.
- 22 Съдът установява, че решението на Общия съд е порочно поради неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, тъй като Общият съд неправилно е приел, че обжалваното решение подлежи на отмяна, поради това че апелативният състав не е анализирал засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки. В точка 48 от решението си в производството по обжалване Съдът постановява, че анализът на този елемент от апелативния състав е без значение за целите на преценката дали е налице вероятност от объркване между конфликтните марки, тъй като преди това Общият съд е

констатирал, че разглежданите марки са различни като цяло, така че всяка вероятност от объркване е била изключена, а евентуалното наличие на засилен поради използването отличителен характер на по-ранните марки не е можело да компенсира липсата на сходство между тези марки.

23 В точка 61 от в решението си в производството по обжалване Съдът постановява:

„Като се има предвид, че Общият съд е разгледал само първото от четирите основания, които riha WeserGold Getränke посочва в подкрепа на жалбата си, Съдът смята, че на този етап не може да постанови окончателно решение по делото. Затова делото следва да се върне на Общия съд за ново разглеждане“.

24 След решението на Съда в производството по обжалване и съгласно член 118, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г. делото е разпределено на втори състав на Общия съд.

Производство и искания на страните след връщането на делото за ново разглеждане

25 В съответствие с член 119, параграф 1 от Процедурния правилник от 2 май 1991 г. страните са приканени да представят становищата си. Жалбоподателят, СХВП и встъпилата страна представят писмените си становища в определените срокове, а именно съответно 1 април, 8 април и 10 май 2014 г.

26 В становището си жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди СХВП или встъпилата страна да заплати съдебните разноски, включително съдебните разноски, направени в производството пред Съда.

27 В становищата си СХВП и встъпилата страна молят Общия съд:

- да отхвърли жалбата,
- да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, направени в производството пред Общия съд (T-278/10 и T-278/10 RENV), както и съдебните разноски, направени в производството пред Съда (C-558/12 P).

От правна страна

28 В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква четири основания, изведени от нарушение, на първо място, на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, на второ място, на член 64 от посочения регламент, на трето място, на член 75, второ изречение от същия този регламент, и на четвърто място, на член 75, първо изречение от Регламента.

По първото основание, изведено от нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009

29 От решението на Съда в производството по обжалване жалбоподателят стига до извода, че доводът, изведен от засиления поради използването отличителен характер и значението на този отличителен характер, трябва да се преценява във връзка с анализа на визуалните, фонетичните и концептуалните сходства на конфликтните знаци, така че Общият съд следвало да направи

такъв анализ при преценката на засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки и да се произнесе по жалбата в нейната цялост, и четирите основания, без да е обвързан от решението на Общия съд по какъвто и да било начин.

- 30 От тази гледна точка, жалбоподателят изтъква по същество, най-напред, че конфликтните знаци имат средна степен на сходство, което било установено както от апелативния състав, така и от Общия съд. По-нататък, жалбоподателят счита, че липсата на концептуално сходство между посочените знаци не може да неутрализира констатираните визуални и фонетични сходства. Накрая, жалбоподателят поставя под въпрос анализа относно сходството на разглежданите стоки, преценката относно наличието на вероятност от объркване и относно отличителния характер на по-ранните марки.
- 31 В това отношение трябва да се констатира, че от самия текст на решението на Общия съд е видно, както правилно отбелязват СХВП и встъпилата страна, че в точка 58 от решението си Общият съд е стигнал до извода, че „въпреки тяхното визуално и фонетично сходство, знаците са различни като цяло“.
- 32 Освен това от решението на Съда в производството по обжалване следва, че Съдът е отменил решението на Общия съд единствено с мотива, че последният, въпреки липсата на сходство между конфликтите знаци, е упрекнул апелативния състав, че не е разгледал дали е налице засилен поради използването отличителен характер на по-ранните марки, при положение че разглежданите марки са различни като цяло, така че всяка вероятност от объркване е била изключена. От това следва, че критерият за наличие на засилен поради използването отличителен характер на по-ранните марки трябва да се разгледа само в случай на предварително констатирано сходство между посочените знаци, както впрочем и сходство между съответните стоки и услуги, и то само в рамките на преценката относно наличието на вероятност от объркване.
- 33 Всъщност от точки 48—50 от решението на Съда в производството по обжалване следва, че:
- „48 Така, като постановява, че спорното решение подлежи на отмяна, поради това че апелативният състав не е анализирал засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки, Общият съд изисква от апелативния състав да вземе предвид фактор, който не е релевантен за целите на преценката дали е налице вероятност от объркване по смисъла на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 между конфликтните марки. Всъщност, след като преди това е констатирал, че разглежданите марки са като цяло различни, всяка вероятност от объркване е била изключена, а евентуалното наличие на засилен поради използването отличителен характер на по-ранните марки не е можело да компенсира липсата на сходство между тези марки.
- 49 При тези условия СХВП основателно поддържа, че обжалваното съдебно решение е порочно поради неправилно тълкуване на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.
- 50 От изложеното по-горе следва, че без да е необходимо да се разглеждат другите две посочени основания за обжалване, обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, доколкото с него Общият съд постановява, че апелативният състав е бил длъжен да разгледа засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки, и поради това съображение отменя спорното решение, въпреки че преди това констатира, че конфликтните марки не са сходни“.

- 34 След като Общият съд е констатирал, че конфликтните знаци не са сходни и че по този начин не е изпълнено едно от условията за прилагане на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009, всяка вероятност от объркване е изключена, както следва от точка 48 от решението на Съда в производството по обжалване.
- 35 Следователно жалбоподателят не може да поставя под съмнение, както се опитва да направи, анализа на сходството между конфликтните знаци, извършен в решението на Общия съд, и извода, до който е стигнал последният, които впрочем по никакъв начин не са били поставени под съмнение в решението на Съда в производството по обжалване.
- 36 Всъщност, макар в диспозитива на решението на Съда в производството по обжалване да се обявява и постановява, че решението на Общия съд се отменя, без обаче да се уточнява обхватът на този отмяна, това не е пречка диспозитивът на решението на Съда в производството по обжалване да се тълкува във връзка с мотивите на това решение.
- 37 Всъщност според установената съдебна практика, за да се съобрази с отменителното решение и да го изпълни в неговата цялост, съответната институция е длъжна да спазва не само диспозитива на решението, но и мотивите, довели до постановяването му, които представляват неговата необходима основа, доколкото без тях не може да се определи точният смисъл на постановеното в диспозитива. Именно мотивите, от една страна, указват конкретната разпоредба, приета за незаконосъобразна, а от друга, разкриват точните основания за установената в диспозитива незаконосъобразност, които съответната институция е длъжна да вземе предвид, когато замества отменения акт (решение от 26 април 1988 г., *Asteris* и др./Комисия, 97/86, 99/86, 193/86 и 215/86, Rec, EU:C:1988:199, т. 27 ; в този смисъл вж. също решения от 15 май 1997 г., *TWD/Комисия, C-355/95 P*, Rec, EU:C:1997:241, т. 21 и от 7 октомври 1999 г., *Irish Sugar/Комисия, T-228/97*, Rec, EU:T:1999:246, т. 17).
- 38 Трябва да се припомни обаче, че в точка 50 от решението си в производството по обжалване Съдът е уточнил, че „обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, доколкото с него Общият съд [е] постанов[ил], че апелативният състав е бил длъжен да разгледа засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки, и поради това съображение [е] отмен[ил] спорното решение, въпреки че преди това [е] констатира[л], че конфликтните марки не са сходни“, което означава, че Съдът не е искал да постави под съмнение фактическите констатации на Общия съд при анализа на сходството между конфликтните знаци, които са послужили като основа за разсъжденията на Съда.
- 39 Тъй като този мотив за отмяна не засяга посочените фактически констатации, анализът на първото основание приключва с констатацията, че преценката на засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки е без значение, при положение че конфликтните знаци са различни.
- 40 Това е потвърдено и в точка 48 от решението на Съда в производството по обжалване, в която Съдът посочва, че „след като преди това е констатира[но], че разглежданите марки са като цяло различни, всяка вероятност от объркване е била изключена, а евентуалното наличие на засилен поради използването отличителен характер на по-ранните марки не е можело да компенсира липсата на сходство между тези марки“.
- 41 В рамките на производството пред Съда обаче, жалбоподателят оспорва анализа на сходството между конфликтните знаци, и по-специално констатираната от Общия съд разлика между тях, както е видно от точка 38 от решението на Съда в производството по обжалване, в която Съдът припомня, че според жалбоподателя първото основание за обжалване е неоснователно, „доколкото изводът на Общия съд за липсата на сходство между разглежданите марки е бил междинен и е трябвало да бъде допълнен с преценка и на въпроса за отличителния характер на по-ранните марки“.

- 42 Като не е възприел позицията на жалбоподателя и е отменил решението на Общия съд, с мотива че липсата на сходство между конфликтните знаци неминуемо означава, че не е налице вероятност от объркване, Съдът е искал да потвърди, мълчливо, но недвусмислено, анализа на Общия съд, според който посочените знаци са различни.
- 43 Освен това, да се постави под съмнение анализа на сходството между конфликтните знаци на този етап, без Съдът да е посочил наличието на каквато и да било грешка на Общия съд в това отношение, би означавало, от една страна, втори състав на Общия съд да действа като въззивна инстанция на първи състав на същия съд, и от друга страна, да се отнеме част от задължителното действие на решението на Съда в производството по обжалване, тъй като отмяната не може да надхвърля постановената от Съда отмяна, и да се позволи ново обсъждане на фактически обстоятелства, което само по себе си обезсмисля мотивите, на които се основава решението на Съда в производството по обжалване.
- 44 Така от точка 61 от решението на Съда в производството по обжалване следва, че в рамките на настоящото производство Общият съд трябва да разгледа второто, третото и четвъртото основание, изтъкнати пред него в рамките на първото производство.
- 45 Следователно първото основание трябва да бъде отхвърлено.

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 64 от Регламент № 207/2009

- 46 Жалбоподателят по същество упреква апелативния състав, че е нарушил член 64 от Регламент № 207/2009, като е преценил вероятността от объркване само с марката на Общността, регистрирана под номер 2994739. Той счита, че след като отделът по споровете е заключил, че е налице вероятност от объркване между марката на Общността и заявената марка, а апелативният състав е заключил обратното, тоест че не е налице такава вероятност, той е трябвало или да върне делото на отдела по споровете, или да прецени наличието на вероятност от объркване с всички посочени по-ранни марки, а не да заключава, както е направил, че е налице вероятност от объркване, без да прецени тази вероятност от гледна точка на всички по-ранни марки и задоволявайки се само с разглеждането на по-ранната марка на Общността.
- 47 В това отношение от точка 16 от обжалваното решение следва, че апелативният състав се е позовал на „по-ранните марки“ и е посочил „потребителите на Европейския съюз към настоящия момент“ с оглед на факта, че по-ранните марки са, най-напред, марка на Общността и германска марка (WeserGold, вж. т. 7 и 8 по-горе), по-нататък, международна марка с действие в Чешката република, Дания, Испания, Франция, Италия, Унгария, Австрия, Полша, Португалия, Словения, Швеция, Обединеното кралство и страните от Бенелюкс („Wesergold“, вж. т. 9 по-горе), и накрая, германска марка и полска марка („WESERGOLD“, вж. т. 10 и 11 по-горе).
- 48 В точка 23 от обжалваното решение апелативният състав е посочил, от една страна, германските потребители, а от друга страна, потребителите на други държави членки.
- 49 Що се отнася до анализа на конфликтните знаци, апелативният състав е разгледал всички по-ранни марки, като по този начин е подчертал факта, че анализът в същински смисъл е обхванал последните, а не само по-ранната марка на Общността, въпреки че той се е позовал на по-ранната марка, а не на по-ранните марки.

50 Всъщност точка 31 от обжалваното решение гласи следното:

„Както по-ранната марка, така и заявената марка са словни марки. По-ранната марка представлява дума, съставена от девет букви, изписани с главни букви, или с малки букви, или с главна буква в средата на думата, а именно „WeserGold“, „Wesergold“ и „WESERGOLD“.

51 При тези обстоятелства, макар апелативният състав да използва израза „по-ранна марка“, за да опише всички по-ранни марки, това е резултат от констатацията, направена в точка 32 от обжалваното решение, която впрочем може само да бъде потвърдена, че „редуването на малки и главни букви (вътре в думата) не оказва никакво влияние върху сравнението на знаците, тъй като по принцип Общият съд приема, че словната марка представлява съчетание от букви или думи, изписани с нормален печатен шрифт, без специален графичен елемент“.

52 Накрая, от текста на точки 33, 36, 39 и 40 от обжалваното решение е видно, че апелативният състав действително се е позовал на „по-ранните марки“, а не само на марката на Общността, като дори в точка 45 от посоченото решение отново е уточнил, че разглежданите знаци са „WESTERN GOLD“ и „WeserGold“, „WESERGOLD“ или „Wesergold“.

53 От гореизложеното следва, че второто основание във всички случаи трябва да бъде отхвърлено.

По третото основание, изведено от нарушение на член 75, второ изречение от Регламент № 207/2009

54 Първо, жалбоподателят по същество упреква апелативния състав, че е не го е информирал предварително за намерението си да се произнесе по всички по-ранни марки, на които се основа и възражението срещу заявената марка.

55 Най-напред, трябва да се констатира, че това основание, а именно че жалбоподателят не е бил информирал за намерението на апелативния състав да се основе на всички по-ранни марки, противоречи на второто основание, според което преценката на вероятността от объркване не е трябвало да бъде извършена само от гледна точка на по-ранната марка на Общността.

56 Попитан по време на съдебното заседание за това противоречие обаче, жалбоподателят не изяснява пред Общия съд какво е съотношението между тези две основания и тяхната съвместимост.

57 С оглед на това трябва да се посочи, че от съдебната практика следва, че е налице функционална приемственост между различните звена в СХВП, а именно проверителя, отдела по споровете, отдела по администриране на марките и по правните въпроси, както и отделите по отмяна, от една страна, и апелативните състави, от друга (вж. решение от 13 март 2007 г., СХВП/Kaul, C-29/05 P, Сб., EU:C:2007:162, т. 30 и цитираната съдебна практика).

58 Именно от тази функционална приемственост между различните отдели на СХВП произтича обаче, че при преразглеждането на решенията, взети от звената на СХВП като първа инстанция, апелативните състави са длъжни да основават решението си на всички фактически и правни обстоятелства, които страните са изтъкнали било в производството пред отдела, произнесъл се като първа инстанция, било в производството по обжалване (решение от 11 юли 2006 г., Caviar Anzali/СХВП — Novomarket (Asetra), T-252/04, Rec, EU:T:2006:199, т. 31). По-общо, както постановява Съдът в решение СХВП/Kaul, точка 57 по-горе (EU:C:2007:162, т. 56 и 57), от член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009, съгласно който след разглеждането на жалбата по същество апелативният състав се произнася по жалбата, като може „да упражни правомощията на отдела, който е взел оспореното решение“, следва, че при разглеждане на

жалбата, с която е сезиран, апелативният състав е длъжен да проведе нова, пълна проверка по съществуването на делото както от правна, така и от фактическа страна (решение от 28 април 2010 г., *Claro/CXBP — Telefónica (Claro)*, T-225/09, EU:T:2010:169, т. 30 и 31).

- 59 От това следва, че всички въпроси, които трябва да бъдат разгледани от по-нисшата инстанция на СХВП в решението ѝ, предмет на обжалване пред апелативния състав, са част от правната и фактическата рамка на делото, с което е сезиран последният, който основава решението си на всички тези елементи и следователно е компетентен да ги разгледа. След като въпросът за сходството на по-ранните марки във всички случаи трябва да бъде разгледан, за да се определи дали е налице вероятност от объркване, и страните са представили становища пред отдела по споровете, по силата на функционална приемственост между различните отдели на СХВП апелативният състав е компетентен да разгледа отново в решението си този въпрос и евентуално на свой ред да стигне да извод, различен от този, до който е стигнал отделът по споровете. Така, макар отделът по споровете да е стигнал до извода, че е налице вероятност от объркване само въз основа на по-ранната марка на Общността, от функционална приемственост следва, че апелативният съд трябва да разгледа, както и прави, всички по-ранни марки, така че, като се разграничава от решението на отдела по споровете, той приема, че не е налице вероятност от объркване между конфликтните знаци.
- 60 Освен това трябва да се констатира, че от член 75 от Регламент № 207/2009 не следва, че апелативният състав е длъжен да поиска от страните техните становища относно наличието на вероятност от объркване с различни по-ранни марки, когато, като в случая, апелативният състав основава своята преценка на вероятността от объркване върху по-ранни марки, които отделът по споровете не е взел предвид, но които надлежно са били изтъкнати в подкрепа на възражението. В това отношение обаче е безспорно, че в подкрепа на възражението от 14 март 2007 г. жалбоподателят е изтъкнал всички по-ранни марки, посочени в точки 7—11 по-горе, и че в мотивите в подкрепа на възражението, подадено на 26 септември 2008 г., жалбоподателят изрично се е позовал на вероятността от объркване между всички по-ранни марки и заявената марка (вж. в този смисъл решение от 15 януари 2013 г., *Lidl Stiftung/CXBP — Lactimilk (BELLRAM)*, T-237/11, Сб., EU:T:2013:11, т. 27).
- 61 Следователно трябва да се констатира, че жалбоподателят е имал възможност, както пред отдела по споровете, така и пред апелативния състав, да изложи доводите си относно наличието на вероятност от объркване между заявената марка и всички по-ранни марки, но е предпочел да не излага конкретни доводи за всяка по-ранна марка, а да се основе, общо и следователно недиференцирано, на по-ранните марки „WESERGOLD“ (точка 1 от възражението му от 26 септември 2008 г.), „Wesergold“ (точка 3 от посоченото възражение) или „WeserGold“ (точка 8 от същото това възражение). Всъщност безспорно е, че с писмо от 22 декември 2009 г., в рамките на жалбата, подадена от встъпилата страна срещу решението на отдела по споровете, жалбоподателят е изложил доводи относно липсата на вероятност от объркване между по-ранните марки и заявената марка, като е уточнил, че общото между различните посочени по-ранни марки е думата „wesergold“, като буквите „w“ и „g“ са главни. Тъй като обаче възражението е основано на всички по-ранни марки, посочени в точки 7—11 по-горе, и по силата на член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009 апелативният състав разполага с правомощието да прецени вероятността от объркване между заявената марка и всички по-ранни марки, по силата на член 76, параграф 1 от Регламент № 207/2009 жалбоподателят е трябвало да представи, в рамките на жалбата пред апелативния състав, конкретното си становище относно всяка една от посочените по-ранни марки, доколкото това е обосновано. Следователно жалбоподателят не може да твърди надлежно, че не е могъл да предвиди, че апелативният състав ще основе преценката си на вероятността от объркване върху всички по-ранни марки (вж. в този смисъл решение „BELLRAM“, т. 60 по-горе, EU:T:2013:11, т. 28).

- 62 От изложените в точки 60 и 61 по-горе съображения следва, че апелативният състав не е нарушил правото на жалбоподателя да бъде изслушан, като не го е приканил изрично да представи становището си относно по-ранните марки, различни от марката на Общността.
- 63 От това следва, че доколкото в рамките на това основание жалбоподателят оспорва правомощието на апелативния състав, припомнено в точка 61 по-горе, това основание е неоснователно и трябва да бъде отхвърлено.
- 64 Второ, жалбоподателят упреква апелативния състав, че е нарушил правото му да бъде изслушан по въпроса за твърдяното наличие на засилен поради използването отличителен характер на по-ранните марки.
- 65 В това отношение е достатъчно да се констатира, че това оплакване е неотнормимо, тъй като дори да се предположи, което не е така, че апелативният състав е бил длъжен да информира предварително жалбоподателя за правото му да представи становище, във всички случаи тази грешка не може да доведе до отмяна на обжалваното решение, тъй като от точка 50 от решението на Съда в производството по обжалване следва, че при липсата на сходство между конфликтните знаци, въпросът за засиления поради използването отличителен характер на по-ранните марки е ирелевантен.
- 66 От гореизложеното следва, че третото основание трябва да бъде отхвърлено.

По четвъртото основание, изведено от нарушение на член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009

- 67 Жалбоподателят упреква апелативният състав, че е нарушил член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009, като е мотивирал „набързо“ обжалваното решение по отношение на по-ранните марки, различни от марката на Общността.
- 68 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 75, първо изречение от Регламент № 207/2009 решенията на СХВП трябва да бъдат мотивирани. Според съдебната практика това задължение има същия обхват като задължението, установено в член 296, втора алинея ДФЕС, като целта му е, от една страна, да даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за приетата мярка, за да защитят правата си, и от друга страна, да даде възможност на съда на Съюза да упражни контрол за законосъобразност на решението (решения от 6 септември 2012 г., Storck/CXBP, C-96/11 P, EU:C:2012:537, т. 86 и от 15 юли 2014 г., Łaszkiwicz/CXBP — Cables y Eslingas (PROTEKT), T-18/13, EU:T:2014:666, т. 71).
- 69 Освен това не може да се изисква от апелативните състави да направят изчерпателно изложение, в което да посочат поотделно всички съображения, които страните са представили пред тях. Следователно мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да разберат причините, поради които е прието решението на апелативния състав, а на компетентния съд — да разполага с достатъчно елементи, за да упражни своя контрол (решения от 21 октомври 2004 г., KWS Saat/CXBP, C-447/02 P, Сб., EU:C:2004:649, т. 65, от 16 септември 2009 г., Alber/CXBP (Дръжка), T-391/07, EU:T:2009:336, т. 74 и решение „PROTEKT“, т. 68 по-горе, EU:T:2014:666, т. 72).
- 70 Също така трябва да се посочи, че апелативният състав не е длъжен да изрази становище по всички доводи, приведени от страните. Достатъчно е той да изложи фактите и правните съображения, които са от съществено значение в контекста на решението (вж. в този смисъл решение от 11 януари 2007 г., Technische Glaswerke Ilmenau/Комисия, C-404/04 P, EU:C:2007:6, т. 30). Следователно обстоятелството, че апелативният състав не възпроизвежда всички доводи на една от страните или не отговаря на всеки от тези доводи, само по себе си не позволява да се

заклучи, че апелативният състав отказва да ги вземе предвид (решения от 9 декември 2010 г., Tresplain Investments/CXВП — Hoo Hing (Golden Elephant Brand), T-303/08, Сб., EU:T:2010:505, т. 46 и „PROТЕКТ“, т. 68 по-горе, EU:T:2014:666, т. 73).

- 71 В това отношение от обжалваното решение следва, че апелативният състав е мотивирал в достатъчна степен отчитането на всички по-ранни марки за целите на преценката на вероятността от объркване.
- 72 От точка 16 от обжалваното решение е видно, че апелативният състав е взел предвид всички по-ранни марки предвид използването на израза „[к]ато по-ранните марки“. По-нататък в точки 31 и 45 от посоченото решение апелативният състав посочва всички по-ранни марки, „а именно „WeserGold“, „Wesergold“ и „WESERGOLD“. Накрая, като припомня в точка 32 от обжалваното решение практиката на Общия съд в областта на словните марки, съгласно която разликите, произтичащи от съчетаването на букви или думи, изписани с нормален печатен шрифт, без специален графичен елемент, са без значение, апелативният състав е мотивирал надлежно решението си, което е приел, като е взел предвид всички по-ранни марки.
- 73 От всичко изложено дотук следва, че четвъртото основание трябва да бъде отхвърлено, а оттам и жалбата в нейната цялост.

По съдебните разноси

- 74 С решението си в производството по обжалване, посочено в точка 21 по-горе, Съдът не се произнася по съдебните разноси. Съгласно член 219 от Процедурния правилник на Общия съд с настоящото решение Общият съд следва да се произнесе по всички съдебни разноси, свързани с отделните производства.
- 75 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото по всички искания, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноси, направени от СХВП и от встъпилата страна в производството пред Общия съд и пред Съда в съответствие с техните искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда riha WeserGold Getränke GmbH & Co. KG да заплати направените от него съдебни разноси, както и съдебните разноси, направени от Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) и от Lidl Stiftung & Co. KG в производствата пред Общия съд и пред Съда.**

Martins Ribeiro

Gervasoni

Madise

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 ноември 2015 година.

Подписи